

(คอลัมน์รายงานพิเศษ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ โดย นางสมฤดี ธัญญสิริ รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง)

วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา : มาตรการคุ้มครองสิทธิผู้ฟ้องคดีชั้นแรก ที่ไม่อาจมองข้าม !

สวัสดีปีใหม่ พุทธศักราช 2559 และขอเริ่มต้นศักราชด้วยข้อมูลสถิติการพิจารณาคดีของศาลปกครอง เพื่อให้สาธารณชนได้ทราบข้อมูลผลการดำเนินการของศาลปกครองในภาพรวมโดยสังเขป นับแต่ศาลปกครองเปิดทำการเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2544 จนถึงปัจจุบัน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2558 จากสำนักบริหารยุทธศาสตร์) มีคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครองรวมทั้งสิ้น จำนวน 113,963 คดี เป็นคดีรับเข้าของศาลปกครองสูงสุด จำนวน 30,525 คดี ของศาลปกครองชั้นต้น จำนวน 83,438 คดี โดยศาลปกครองสามารถพิจารณาคดีแล้วเสร็จทั้งสิ้น จำนวน 91,422 คดี คิดเป็นร้อยละ 80.22 ของคดีที่รับเข้าทั้งหมด

นับแต่ศาลปกครองได้เปิดแผนกคดีสิ่งแวดล้อมขึ้น เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2554 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2558) มีคดีสิ่งแวดล้อมเข้าสู่กระบวนการพิจารณา จำนวน 5,571 คดี และนับแต่เปิดทำการแผนกคดีบริหารงานบุคคล เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2557 (ข้อมูล ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน 2558) มีคดีบริหารงานบุคคลเข้าสู่การพิจารณา จำนวน 3,107 คดี

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนคดีรับเข้าเฉพาะในปี พ.ศ. 2558 (11 เดือน) กับค่าเฉลี่ยคดีรับเข้าในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2553 - 2557) พบว่าศาลปกครองชั้นต้นมีคดีรับเข้า จำนวน 7,064 คดี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยคดีรับเข้าในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาเพียงเล็กน้อย ส่วนศาลปกครองสูงสุดมีคดีรับเข้า จำนวน 3,032 คดี สูงกว่าค่าเฉลี่ยคดีรับเข้าในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา จำนวน 294 คดี โดยคดีรับเข้าที่เพิ่มขึ้นของศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว เป็นการเพิ่มขึ้นในกรณีของการอุทธรณ์คำพิพากษา อันเนื่องมาจากศาลปกครองชั้นต้นสามารถพิจารณาคดีได้แล้วเสร็จเพิ่มมากขึ้นในปี พ.ศ. 2555 - 2557

สำหรับในปี พ.ศ. 2558 (11 เดือน) ที่ผ่านมา ศาลปกครองสูงสุดสามารถพิจารณาคดีได้แล้วเสร็จคิดเป็นร้อยละ 84 ของคดีรับเข้าในปีเดียวกัน โดยหากเปรียบเทียบคดีแล้วเสร็จของปี พ.ศ. 2558 กับค่าเฉลี่ยคดีแล้วเสร็จในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2553 - 2557) จะพบว่าศาลปกครองสูงสุดสามารถพิจารณาคดีได้แล้วเสร็จเพิ่มมากขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจำนวน 736 คดี หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ของค่าเฉลี่ยคดีแล้วเสร็จในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ส่วนศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีได้แล้วเสร็จจำนวนใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในรอบ 5 ปี

จำนวนการพิจารณาคดีแล้วเสร็จที่เพิ่มมากขึ้นของศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ศาลปกครองได้พยายามเร่งรัดและพัฒนาระบบการพิจารณาคดีมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คู่กรณีได้รับการอำนวยความสะดวกทางปกครองที่มีคุณภาพและรวดเร็ว ซึ่งศาลปกครองจะได้มีการนำเสนอผลการดำเนินงานโดยละเอียดอีกครั้งในช่วงครบรอบ 15 ปี ศาลปกครอง ในเดือนมีนาคม 2559 ที่จะถึงนี้

จากที่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงจำนวนของผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการใช้อำนาจทางปกครองและต้องการให้ศาลปกครองตรวจสอบเพื่อเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งกระบวนการพิจารณาคดีของศาลนั้น โดยสภาพย่อมต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ดังนั้นระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองจึงได้สร้างกลไกเพื่อคุ้มครองผู้ฟ้องคดีก่อนที่ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาคดี เรียกว่า “วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา” ที่ถือเป็นมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดีชั้นแรกที่สำคัญ

ทั้งนี้เพราะการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง มิได้มีผลเป็นการระงับสภาพบังคับของเหตุแห่งการฟ้องคดีโดยอัตโนมัติ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องใช้สิทธิในการยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้กำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา เพื่อชะลอหรือระงับการบังคับตามเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นๆ ไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว โดยผู้ฟ้องคดีสามารถยื่นคำขอมาพร้อมกับคำฟ้อง หรือจะยื่นมาในเวลาใดๆ ก็ได้ก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดในคดี ประการสำคัญผู้ฟ้องคดีจะต้องแสดงเหตุผลมาในคำขอให้ศาลเห็นว่า **การปล่อยให้เหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นๆ ดำเนินต่อไป จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังได้อย่างไร**

ในการที่ศาลปกครองจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราว จะต้องอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 66 วรรคหนึ่ง ซึ่งบัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และวรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง **ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย**

สำหรับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครอง ประกอบด้วย 1.การทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง กรณีการฟ้องขอให้เพิกถอนกฎและคำสั่งทางปกครอง และ 2. การบรรเทาทุกข์ชั่วคราว (ใช้กับกรณีนอกเหนือจากการขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง) ซึ่งในการพิจารณาของศาลว่าสมควรจะมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด โดยในขั้นนี้ศาลจะพิจารณาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงในสำนวนคดีเพียงเบื้องต้นเท่านั้น ฉะนั้น การที่ศาลจะมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวในคดีนั้นๆ หรือไม่ จึงไม่มีผลผูกพันใดๆ ต่อคำพิพากษาหรือผลการตัดสินคดีของศาลในขั้นต่อไป

โดยกรณีหากศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งวิธีการชั่วคราวให้ตามผู้ฟ้องคดีร้องขอ ผู้ถูกฟ้องคดีหรือผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นอุทธรณ์เพื่อคัดค้านต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งของศาล แต่หากศาลปกครองชั้นต้นยกหรือไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีให้ถือเป็นที่สุด ไม่อาจอุทธรณ์ต่อไปได้

ในที่นี้... ผู้เขียนประสงค์จะพูดคุยกันเฉพาะ**การทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง** ซึ่งถือเป็นมาตรการทางกฎหมายในการช่วยยับยั้งความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่หากแม้ศาลปกครองจะมีคำพิพากษาว่ากฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็เป็นการยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังแก่ผู้ฟ้องคดีได้

โดยในการพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ข้อ 72 วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2543 มีข้อกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ 3 ประการ คือ (1) ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้น **น่าจะ**ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (2) การให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความ

เสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง และ (3) การทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้น **ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ**

ฉะนั้น การที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ จึงต้องเข้าตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายข้างต้น

วันนี้มีกรณีพิพาทที่น่าสนใจมานำเสนอ 2 คดี คือคดีแรก กรณี บริษัท ทูริซันส์ กรุ๊ป จำกัด (ผู้ฟ้องคดี) ยื่นฟ้องคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) และพวก (ผู้ถูกฟ้องคดี) เพื่อขอให้ศาลปกครองเพิกถอนประกาศของ กสทช. ที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย พร้อมทั้งได้ยื่นคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพาทคือขอให้ทุเลาการบังคับตามประกาศของ กสทช. มาด้วย กับคดีที่สอง กรณีผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นปลัดอำเภอ ยื่นฟ้องคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอ (ผู้ถูกฟ้องคดี) เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศผลการสอบที่ไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่าน พร้อมทั้งมีคำขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามประกาศผลการสอบฯ มาด้วยเช่นกัน

ที่มาของกรณีพิพาทคดีแรก ระหว่างบริษัท ทูริฯ กับ กสทช. นั้น สืบเนื่องมาจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันของเราเอง จะสังเกตได้ว่า...เมื่อไม่นานมานี้ เราสามารถดูช่องรายการทีวีดิจิตอลจากแพลตฟอร์มที่ต่างกัน ไม่ว่าจะดูผ่านจานดาวเทียม ผ่านเคเบิลทีวี หรือกล่องทีวีดิจิตอล ในรายการเดียวกันได้ในเลขช่องเดียวกัน จากแต่เดิมซึ่งอยู่คนละช่องตามที่ผู้ประกอบการแต่ละรายจะกำหนดลำดับเลขช่องของตนเองอย่างอิสระ จนทำให้เกิดเสียงสะท้อนจากประชาชนผู้ให้บริการว่าไม่ได้รับความสะดวก เพราะต้องคอยมาจดจำเลขช่องที่ต่างกัน และยุ่งยากในการค้นหา

จึงเป็นที่มาของการออกประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์การจัดลำดับบริการโทรทัศน์ ลงวันที่ 23 กันยายน 2558 บังคับให้ผู้ประกอบการต้องจัดเรียงลำดับเลขช่องของทีวีดิจิตอลใหม่ให้เหมือนกัน ทั้งเคเบิลทีวีและทีวีดาวเทียม โดยกำหนดให้เลขช่องลำดับแรกเป็นบริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไป (ฟรีทีวี) ซึ่งมีทีวีดิจิตอลทั้งหมด 36 ช่อง และช่องรายการทีวีดิจิตอลจะต้องเรียงตามประกาศที่ กสทช. กำหนด ส่วนลำดับถัดมาเป็นบริการโทรทัศน์ที่ไม่ใช่คลื่นความถี่จำนวน 24 ช่อง แล้วจึงเป็นช่องรายการอื่นๆ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ต้องเผยแพร่รายการฟรีทีวีอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรายการ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ไม่ให้เกิดความสับสนในการค้นหาช่องรายการต่างๆ

บริษัท ทูริฯ (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตจาก กสทช. ให้ประกอบกิจการเป็นทั้งผู้บริการโครงข่ายกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ และผลิตช่องรายการ ได้รับผลกระทบจากประกาศดังกล่าว เพราะไม่สามารถกำหนดลำดับเลขช่องรายการของตนเองได้อย่างอิสระซึ่งมีผลต่อการตลาด จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนประกาศของ กสทช. พร้อมทั้งได้มีคำขอให้ศาลสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศที่พิพาทไว้ก่อนด้วย

ศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ได้พิจารณาคำขอวิธีการชั่วคราวของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่าจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งหมดในสำนวนคดีที่ปรากฏในชั้นนี้ ประกอบกับข้อเท็จจริงในชั้นไต่สวนพอฟังได้ว่า กสทช. ได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีส่วนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในชั้นนี้จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ประกาศฉบับที่พิพาทน่าจะ **ไม่ชอบด้วยกฎหมาย** และแม้ประกาศที่พิพาทจะมีผลให้บริษัท ทูริฯ ต้องจัดเรียงรายการใหม่ตามที่ประกาศกำหนดไว้ก็ตาม แต่บริษัท ทูริฯ ก็ยังคงสามารถประกอบกิจการและดำเนินการทางธุรกิจได้เช่นเดิม

ซึ่งหากได้รับความเสียหายในเชิงธุรกิจตามที่กล่าวอ้างมา ก็สามารถใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อไปได้ กรณีจึงถือว่ายัง**ไม่มีความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศของ กสทช. ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งยกคำขอของบริษัท ทูรา ผู้ฟ้องคดี**

เมื่อศาลปกครองกลางมีคำสั่งยกคำขอ กรณีนี้จึงถือเป็นที่สุด ตามข้อ 73 แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2543 **ผู้ฟ้องคดีไม่อาจอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ส่งผลให้ปัจจุบันประชาชนสามารถดูช่องรายการทีวีต่างๆ ได้ตามประกาศการจัดลำดับเลขช่องของ กสทช. (คดีหมายเลขดำที่ 2020/2558)**

ในส่วนคดีที่สอง เป็นกรณีที่ศาลปกครองกลางมีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ โดยได้สั่งทุเลาการบังคับตามประกาศผลการสอบ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงยื่นอุทธรณ์ และศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้ เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นปลัดอำเภอ ได้เข้าสอบคัดเลือกตามประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอ ต่อมาคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอ (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้ประกาศผลสอบ ซึ่งปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบผ่านและมีสิทธิเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรดังกล่าว หลังจากนั้นกลับตรวจสอบพบว่าเกิดปัญหาความผิดพลาดเกี่ยวกับข้อสอบและได้มีการปรับคะแนนผู้เข้าสอบใหม่

ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีประกาศยกเลิกประกาศผลการสอบฉบับเดิม และออกประกาศรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบฉบับใหม่ ซึ่งไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีว่าเป็นผู้สอบผ่าน เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอ ผู้ฟ้องคดีจึงนำเรื่องมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนประกาศฉบับใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองฉบับ พร้อมทั้งมีคำขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามประกาศฉบับใหม่ไว้ก่อน เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอไปก่อนได้ตามประกาศฉบับเดิม

คดีนี้ ศาลปกครองกลางเห็นว่า ความผิดพลาดเกี่ยวกับข้อสอบ มิใช่เกิดจากความผิดของผู้ฟ้องคดี การแก้ไขข้อผิดพลาดโดยมีการปรับคะแนนเพิ่มให้ผู้เข้าสอบทุกคน จึงไม่ได้เป็นการวัดความรู้ความสามารถของผู้เข้าสอบอย่างถูกต้องตามหลักมาตรฐานทางวิชาการ เมื่อมีการตรวจข้อสอบและประมวลผลเรียงลำดับคะแนนใหม่แล้วกระทบถึงลำดับรายชื่อของผู้ฟ้องคดีทำให้ไม่มีสิทธิเข้ารับการศึกษาอบรม กรณีจึง**น่าจะเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ประกาศฉบับใหม่ดังกล่าวจึงน่าจะไม่น่าจะชอบด้วยกฎหมาย**

อีกทั้งหลักสูตรนายอำเภอไม่ได้มีการจัดอบรมทุกปีและยังไม่อาจระบุได้ว่าจะจัดขึ้นอีกเมื่อใด การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้ารับการศึกษาอบรม ย่อมกระทบกับความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการระดับที่สูงขึ้น แม้หากต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายชนะคดี ผู้ถูกฟ้องคดีก็ชอบที่จะใช้สิทธิตามกฎหมายเรียกค่าใช้จ่ายจากผู้ฟ้องคดีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภายหลังได้ กรณีจึง**ไม่ถือเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศฉบับใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดี ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรดังกล่าวไปก่อนได้**

ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงยื่นอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศฉบับใหม่โดยชอบด้วยหลักเกณฑ์ของกฎหมายแล้ว ซึ่งขณะนี้ผู้ฟ้องคดีก็ได้เข้ารับการศึกษาบวชเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว แม้ผู้ถูกฟ้องคดีจะอ้างว่ามีอุปสรรคในด้านงบประมาณและการบริหารงานบุคคล แต่การทุเลาการบังคับฯ ของศาลปกครองกลางดังกล่าวถือเป็นประโยชน์แก่คู่กรณีทั้งสองฝ่าย กล่าวคือผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาบวช ส่งผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีโอกาสพัฒนาบุคลากรในองค์กรของตน โดยที่ไม่มีปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐแต่อย่างใด ในทางกลับกันหากศาลปกครองสูงสุดกลับคำสั่งทุเลาการบังคับฯ ของศาลปกครองกลาง นอกจากจะเป็นผลร้ายแก่ผู้ฟ้องคดีเพราะมีผลให้การอบรมที่ใกล้จะจบหลักสูตรต้องสิ้นสุดลงแล้ว ยังจะเป็นผลเสียแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ต้องสูญเสียงบประมาณที่ได้ใช้ไปในการอบรมอย่างสูญเปล่าด้วย ศาลปกครองสูงสุดจึงยืนตามคำสั่งทุเลาการบังคับฯ ของศาลปกครองกลาง **ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีได้รับการคุ้มครองสิทธิโดยสามารถเข้าศึกษาบวชหลักสูตรนายอำเภอได้จนครบถ้วนตามหลักสูตร** (คำสั่งที่ คบ.150/2558)

จะเห็นได้ว่า วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษานี้ ถือเป็นมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดีชั้นแรกที่สำคัญ เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นในบางกรณีนั้น เป็นเรื่องที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังได้ ซึ่งในการพิจารณากำหนดวิธีการชั่วคราวดังกล่าว ศาลปกครองจะยึดตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายดังที่ได้กล่าวไปแล้วอย่างเคร่งครัด โดยมีประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงในการพิจารณาคือ จะต้องไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือกระทบต่อการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้เพราะการจัดทำบริการสาธารณะมีหลักการที่สำคัญว่า **“ต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง โดยไม่อาจหยุดชะงักได้”** เพราะเป็นเรื่องที่กระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ผู้เขียนหวังว่าบทความนี้... จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจในหลักการและหลักเกณฑ์การพิจารณามีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครอง ซึ่งคดีพิพาทเกี่ยวกับกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง ถือเป็นประเภทคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาลเป็นจำนวนมาก การที่ประชาชนสามารถเข้าใจหลักกฎหมายตลอดจนขั้นตอน วิธีการในการใช้สิทธิ ก็จะช่วยทำให้สามารถปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเองได้อย่างถูกต้องและทันทั่วทั้งที่
